

Գ. ԳԱՐՈՒՆՅ

ՆԿ. Ս. ՌԱԸՆԱԾՅԱՆԻ

ՀԱՆՔԵՐՈՒՄ



891.99.5

Գ-37

ՊԵՏՅՐԱՆ 1932 ՅԵՐԵՎԱՆ

ՀԱՆՔԵՐՈՒՄ

1.

Հեռու, հեռու լեռների
կանաչադարձ ու հստակ,
ափերի մեջ վայրենի,
Ալլահվերդին և նստած.
Նա, վոր եւնի հանքեր շատ,
շերտերում առաջ հողի,
պղնձի շատ, շատ պաշար,
փռած վորպես տնկողնի:
Այնտեղ լեռները վայրի,
բոար դրկել են ամուր,
ու լեռների շերտերից
կարծիր պղինձ են քանդում:

2.

Անա հանքերը անվերջ,
փռված անծայր ու անտակ,
կարծես լեռան կրճի մեջ
դրել են մեծ մի վանդակ:
Քեզ թվում է հասարակ,
մի զեռին է տարածված,
աչտեղ չկա մոշ մի հանք,
ու վոչ էլ թե աշխատանք:
Մակայն մտիր ու արի,—
դոնալդի ներս դու նայիր,
քո աչքերին կթվա,
Թե ջրանցք է մի անտակ,
փորված խորը գետնի տակ:
Ասիայն հետո քո առաջ
կեղծեն մարդիկ հողագույն,
Հորոնք քրուդ, բան առած,
հողի շերտերն են քանդում:

0987
0101

Մարդիկ ահա, լապտերներ
կախած ձեռքին կամ կողքին,
յեկել արդեն մտել են,
խորը, շատ խորը հանքի:
Ու հանքի մեջ գալարուն,
հանելով ճիշ ու շտապ,

նրանք խելում են բլուռի,
ու ընթանում են անտի,
իսկ ամենակը սողալով,
անվերջ պղինձը հանում,
ու լեռներից աշխարհ,—
դեպ ձուլարան է տանում:

Ճուլարանին, ածուխ ե պետք,
 փոր կոշտ պղինձը հալի,
 դժա համար գնացքները,
 բերում՝ ածուխը քարի,
 դատարկում են կայարանը,
 փորակելից ել կարգին,
 պղնձի այդ ձուլարանը
 իրեն պաշար հավաքի,
 փոր հնոցը դառնա կարմիր,
 արևի պես բոցկլաւ
 ու պղինձը բոցերով լի
 հնոցի ջերմ շունչն զգաւ



Մոնչում ե շեգ վագրի պես
 ձուլարանը բոցերով լի
 ու բերանը լախ բաց արած
 կլանում ե պղինձ, պղինձ...
 մարդիկ, մրտա դեմքերով շեկ
 շեկ ու կարմիր պղնձի պես,
 կանգնած ահա հնոցի մոտ,
 դատարկում են պղինձը էս
 ու կաթսայում բոցերի տակ
 վառեց գարնանը հալվող սառույց,
 պղինձ ե դառնում, լեռկաթի հաշ՝
 ու կարմրում... փրփրում ե,
 նլի կաթսան. ծուխն ու բոցը
 խառնում իրար,
 բանվորները լեկած ահա,
 պղինձ են փռում գեանի վրա

Ահա պատին կպցրած
 սախտանները կարմիր, սև,
 վորոնց վրա գրված են
 պլանների թվերը:
 Նայիր ե նա քեզ կառի,
 տղիսառանքների մասին —
 Մե սախտակի վրա լե,
 բարձրացել ձուլարանը
 պետք ե ուժերը լարել
 ու կատարել պլանը...



ներսում ահա ժողով ե,—
 աղմկում են ու խոսում.
 բանվորները ժողովել,
 իրենց բացերն են ասում...
 հանքերի մեծը ահա, —
 կարճահասակ մի բանվոր, —
 բեմի վրա բարձրաձայն
 հառն ասում. — խնդիր նոր.
 — մեր պլանում, ընկերներ,
 առաջացել է ճեղքվածք.
 պետք է ուժերը լարել,
 վերացնել այլ բացը.
 պրոգնոզները պետք է
 կարճացնել, ել շաներ
 Միայն ախպես կարող ենք
 մեր պլանը վեր հանել.
 պետք է ուղի դարձնել, —
 մեր պայմանը անթերի,
 պլանները հասցնել
 առաջավոր հանքերի...
 պետք է վճարել պարտքը,
 չերկրին տալ պլինձ շատ.
 վոր չերկիրը ունենա
 պղնձի շատ, շատ պաշար.
 Հետո յեղում են նորից,
 խոսում, տառում, վոր պետք է,
 Ալլա վերդու հանքերին
 նորից, նոր թափ սրակեր
 Ու կաղմում են բրիգադ,
 հարվածային լուրսկով,
 վոր հանքերին տան նոր թափ.
 աշխատեն նոր տեմպերով —





7.
 Ճիշտ չարախ է գլորվել,
 ինչ բանվորներն աշխատել,
 իրենց վաղձ ուժը լաքել,
 աշխատում են անթերի...
 Պրոգրեսներ ելլան,
 սակայն նրանք, քիչ են շատ,
 աշխատանքով մարտական
 գրոհում են անընդհատ...
 Ու պղինձը տվելի,
 ագելի շատ է լինում,
 իսկ պղնձի հանքերում
 աշխատանքն է լինում...

8.

սակայն դալիս են դալիս,—
 կոմսոմոլը՝ գլուզներից
 պիտոներներ են դալիս,
 աշակերտներ պարոցի
 ամեն ամիս՝
 հանքերին
 զննաքննելը
 մոտ—հեռվից,
 նոր, նոր, ուժեր են բերում
 քաղաքներից գլուզներից:
 Նրանք աշխատում են շարաթ—ամիս
 ու զննում,
 իսկ նրանց տեղը նորից,
 ուրիշ նորերն են բռնում,
 ու նրանց հետ միասին
 բանվորների ուժնով,—
 պլանները լինում են
 ու կատարվում են ամեն ուր...

9.

Ու պղինձը պլինդ, ամուր,—
 իրար վրա են դարձում
 լեզվ զննաքնով ամեն ուր,
 դեպի Մոսկվա ուղարկում,
 իսկ նետեղից ել նրանք՝
 գլուզ գործիքներ մեզ համար,
 վոր մեք գաշտերի վրա
 տրակտորը անի վար,—
 մեք լեռնիքը վոր անի,
 հաղթանակի նվաճի...

<< Ազգային գրադարան



NL0391803

ԳԻՆԸ 50 ԿՈՊ.

7779

2434
1010
42860



ՊԵՏՐՈՍ ՌԵԶԻՆՆԻԿՆԻ
ՏԻՐԱԺ 3000 ՎԻՄ ՊԵՏՐՈՍԻ ՊԱՏ. ՌԵԶԻՆՆԻԿՆԻ